

Eg føli at eg eri settur á svartalista

DÝRUR PRÍSUR Tað hevur verið dýrt fyri Hans Petur Joensen, at hann boðaði alment frá óregluligum viðurskiftum á einum almennum stovni

Áki Bertholdsen

- Eg føli tað, sum um at land-sins myndugleikar hava sett meg á svartalista.

Hans Petur Joensen, fyrrverandi figgjarleiðari á Strandferðsluni, sigur, at hann hevur goldið dýrt fyri, at hann á sinni boðaði alment frá óregluligum viðurskiftum á Strandferðsluni.

Á Fólkafundinum í Havn um vikuskifti, tók Starvs-mannafelagið spurningin upp, um vit skulu hava eina varskógvaraskipan í Føroyum fyri fólk í almennum starvi.

Í tí sambandi fingur tey Føroya kendasta varskógvara, Hans Petur Joensen, fyrrverandi figgjarleiðara á Strandferðsluni, at greiða frá sínum royndum av at bróta tøgna, og at boða alment frá óregluligum viðurskiftum.

Hans Petur Joensen eigur, at hann varnaðist, at løgtingið hevði fingið villileiðandi upplýsingar úr Vinnumálaráðnum um játtanina hjá Strandferðsluni. Og tá ið ið áhaldandi

royndir at greiða myndugleikunum frá vóru úrslitaleysar, gjørdi hann av at leypa bukk um allar man-nagongdir, og at fara beint til figgjarnevndina hjá Løgtinginum við upplýsing-unum.

Endin á ruðuleikanum um Strandferðsluna var, at Hans Petur Joensen varð koyrdur úr starvi og føldi seg noyddan at gera eina fráfaringsavtalu.

- Eg fekk at vita frá sakføraranum, at vildi eg ikki gera eina fráfaringsavtalu, skuldi eg ígjøgnum eitt drúgt, dýrt og strævið rættarmál, og at tað er alt annað enn sagt, at eg fór at fáa meiri burtur úr tí, sigur hann.

Útihýstur frá at fáa starv

Hans Petur Joensen sigur, at tað hevur verið dýrt fyri hann at gera vart við seg.

- Tað var í august í fjør, at eg varð koyrdur úr starvi, og síðani havi er verið ar-beiðsleysur, sigur hann.

- Hesa tíðina havi eg søkt fleiri störv, sum eg havi verið væl skikkaður til. Men

» Tað hevur víst seg at vera vónleyst at fáa eitt alment starv

tað hevur víst seg at vera vónleyst at fáa eitt alment starv ella eitt starv í einum almennum partafeløgnum, sigur hann

- Eg føli tað sum um at almennu myndgleikarnir hava sett meg á svartalista, og at eg eri útihýstur frá at fáa starv hjá tí almenna, ella í einum almennum partafelagi, sigur hann.

Hann sigur, at eitt dømi er, at fyrr í ár søkti hann eitt starv í einum aðalráði.

- Áðrenn eg søkti, ringdi eg og setti nakrar spurningar og fortaldi um mínar førleikar. Ábyrgdarpersónur, sum eg tosaði við, var sera áhugaður og bað meg søkja, tí hann metti, at mínar royndir og førleikar vóru serstakliga áhugaverdir fyri starvið.

- So spurdi hann, hvør tað nú var ið hann tosaði

við. Eg forkláraði hvør eg var og at tað var eg, sum hevði verið figgjarleiðari á Strandferðsluni.

- Tá gjørdist kvirt í hinum endanum, sigur Hans Petur Joensen.

Hann hoyrði onki aftur enn at tey váttaðu at tey høvdu fingið umstóknina, men, men nakað eftir fekk hann so bræv um at starvið var sett.

- Eg royndi at ringja til viðkomandi, at spyrja hví eg ikki var boðin til samrøðu, tá mínir førleikar vóru so áhugaverdir. Men eg fekk bara at vita at viðkomandi var farin í summarfrí.

- Eg sendi teldubræv, men fekk bara sama svar og eg hoyrði ongantíð aftur frá viðkomandi, sigur Hans Petur Joensen.

ast ímóti hevnisøku

» Skipanin tolir ikki feilir

skeivleikar, sum eitt, eyð-sýnt lýtaleys og ósvikaligt, embætisverk, ger, spyr Hans Petur Joensen.

Hann heldur, at stöðan er versnað er seinasta árin.

- Embætisverkið hevur eitt aðalmál og tað er at tæna politiska valdinum. Men hetta aðalmálið tykist nú at hava tikið valdið á øllum øðrum, og tí er tøgumentanin og myrkasamfelagið ráðandi í dagsins Føroyum.

- Soleiðis vísti tað seg í valstriðnum til løgtingsvalið, at fráfarandi samgonga alla tíðina hevur arbeitt við eini,

meiri ella minni, loyniligari ætlan um, at útveita skipini hjá Strandferðsluni til privat reiðari at reka, og at leiðslan á Strandferðsluni stóð í vegin fyri hesi ætlan.

Tí heldur Hans Petur Joensen, at tað er stóruvur á eini føroyskari varskógvaraskipan.

- Tað er neyðugt fyri at varðveita opinleika, fyri at tryggja misnýtslu av almennum pengum og fyri at verja fyri korrupsión.

Hann vísir á, at í Danmark eru dømi um, at slíkar skipanir hava avdúkað

figgjarligan undandrætt í kommunum og í bankum.

Hann heldur, at ein føroysk varskógvaraskipan kundi givið starvsfólki til, dulnevnd, at boða frá manglandi játtanum, og avleiðingum av tí. Tey skulu eisini kunna boða frá óforsvarligum arbeiðsumstøðum, óreglusemi,

» Tað er at finna ein syndabukk

undandrætti og misbrúk av almennum pengum.

Hann heldur, at almenn starvsfólk eru ótrygg í skipanini, sum nú er, tí tá ið skipanin svíkur, vita tey ikki, hvørjum tey skulu vera loyal ímóti.

- Hava vit eina demokratisk skipan, tí ið sannleikin ikki er toldur, og er tað rætt, at alment sett verða revsað fyri at varskógva, spyr hann. Hann heldur, at ein skipan, har almen starvsfólk ikki tora at tala, alir fram eina tøgumentan.

Hans Petur Joensen sigur, at fáa vit eina føroyska varskógvaraskipan, má onkur hava ábyrgdina av at viðgera fráboðanir, og tað má vera onkur sum er óheftur av politisku- og embætisskipanini.

Sjálvur heldur hann, at tað kundi verið Løgtingsins Umboðsmaður, ella landsgrannskoðarin.

- Men trupulleikin við teimum er, at tey hava avmarkaðan myndugleika og kunnu ikki seta nakrar treytir.

- Vit hava dømi um, at

avgerðir hjá umboðsmanninum ikki verða tiknar til eftirtektar, og soleiðis tiltuskar embætisveldið sær størri og størri vald.

Men hann heldur eisini, at skipanin má tryggja varskógvaranum ímóti hevnisøku og uppsøgn. Tí hevur tað stóran týðning, at varskógvarin kann vera dulnevndur, og sostatt má skipanin tryggja, at tað ikki ber til at avdúka varskógvaran, sigur Hans Petur Joensen.